

Arrest

nr. 150 312 van 31 juli 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 7 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 1 oktober 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Burger van de Uni, die op 09.07.2014 werd ingediend door: [...]

om de volgende reden geweigerd :

□ Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Mevrouw [...] diende een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Burger van de Unie in op 09.07.2014 als bloedverwant in opgaande lijn van haar dochter [...].

Aan de minderjarige dochter in functie van wie de aanvraag werd ingediend, werd het verblijf van meer dan drie maanden op 01.10.2014 geweigerd. Bijgevolg kan mevrouw [...] zich niet bij haar dochter voegen als bloedverwant in opgaande lijn overeenkomstig artikel 40bis, §2, 4° of 5° van de wet van 15.12.1980 en dient het verblijf eveneens te worden geweigerd.

Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene houder is van het verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, noch dat zij het verblijfsrecht heeft aangevraagd op basis van een andere rechtsgrond. Vandaar dat overeenkomstig artikel 52, §4, vijfde lid (KB 08.10.1981) een bevel om het grondgebied te verlaten van toepassing is. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijkte verlaten binnen 30 dagen.

Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs."

2. Over de rechtspleging

2.1. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

2.2. Nog wat de synthesesemorie betreft, dient erop te worden gewezen dat verzoekster hier als enige verzoekende partij werd aangeduid. Hiermee geeft verzoekster te kennen dat haar minderjarige dochter, die overigens niet de hoedanigheid heeft om de thans bestreden beslissing aan te vechten, nu zij werd vermeld op de beslissing die ten aanzien van haar vader werd genomen, en niet op de thans aangevochten, niet langer als verzoekende partij moet worden beschouwd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Een enig middel luidt als volgt:

"A.

Verzoekster voert aan dat de bescherming die haar geboden zou dienen te worden conform het art. 8 EVRM niet voldoende getoetst werd door de beslissende overheid;

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat met de vereiste zorgvuldigheid die van een administratieve overheid mag worden verwacht er actief onderzoek werd gedaan naar "de persoonlijke situatie van betrokkene", er geen afdoende evaluatie van de inspanningen werd gemaakt waarbij werd "rekening gehouden met de persoonlijke situatie" van verzoeker en er rekening wordt gehouden met het recht op gezinsleven van verzoeker en zijn partner;

Immers tot op heden maakt verzoekster deel uit van het gezin dat samengesteld wordt door haarzelf, haar partner en hun beider minderjarig kind;

Een beslissing zoals zij op heden voorligt, zal deze gezinsband zonder meer danig verstoren waarbij de vraag gesteld kan worden of dergelijke verbreking in het licht van art. 8 EVRM aanvaardbaar zou kunnen zijn;

De overheid heeft immers een zorgvuldigheidsplicht om voldoende na te gaan welke de draagwijdte is van haar beslissingen;

In het onderliggende dossier is er geen dergelijke toets gebeurd en werd er zonder meer enkel besloten op basis van louter onvolledige gegevens die intussen tevens achterhaald zijn;

Er zullen dan ook voldoende bestaansmiddelen aanwezig zijn binnen het gezin waardoor de beslissing die op heden voorligt niet als waarheidsgetrouw aanzien kan worden;

Door voor beide gezinsleden een verschillende beslissing te nemen of minstens een beslissing te nemen die herzien zou kunnen worden, bestaat het risico dat de gezinsband verbroken zou worden;

Verzoekster haalt bovendien aan dat art. 8 EVRM bepaalt dat:

"Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de

ationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Hierbij dient de gemachtigde overheid allereerst na te gaan of er daadwerkelijk een gezinsleven bestaat en vervolgens na te gaan wat de impact is van de voorliggende beslissing;

Het mag duidelijk zijn dat men tijdens de evaluatie in eerste instantie zonder meer erkend heeft dat er een gezinsleven bestaat in hoofde van verzoekster, haar partner en hun beider minderjarige dochter;

Wanneer men verder geen toetsing maakt aan het criterium zoals eerder aangehaald, overschrijdt de beslissende overheid haar eigen zorgvuldigheidsplicht;

Allereerst doet verzoeker gelden dat haar partner wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om ingeschreven te worden als werkzoekende of werknemer;

De documenten die hij daarvoor aanbrengt, zijn tekenend in dit verband;

Hierdoor zou aan hem een recht op verblijf kunnen toegekend worden van een langere periode dan drie maanden;

Hierdoor zou het ook aan haar dochter (en dus ook de dochter van Dhr. W.) een verblijf kunnen toegekend worden van langer dan drie maanden;

Het geheel heeft dan ook een dermate grote invloed op de levens van verzoekster en haar gezinsleden;

De invloed van de doorwerking van het EHRM is met andere woorden wel degelijk relevant;

Bovendien wordt in de bestreden beslissing aangenomen dat de partner van verzoekster wel degelijk bewijst dat hij tevens als werkzoekende is ingeschreven, dat hij een trajectovereenkomst onderschreef en dat hij veelvuldig heeft gesolliciteerd;

Al deze daden werden gesteld met het oog op zijn opname op de Belgische arbeidsmarkt;

Verzoekster merkt tevens op dat hij reeds een beperkte periode werkzaam was in België en brengt hiervan de bewijzen voor;

Dit gegeven wordt allerminst betwist door de Dienst Vreemdelingenzaken;

Men merkt op dat het succes van de door de partner van verzoekster ondernomen zoektocht naar werk echter beperkt is;

Uit de elementen die verzoekster naar voor brengt, kan echter afgeleid worden dat dit geenszins te wijten is aan een stilzitten van de partner van verzoekster;

Het feit dat de partner van verzoekster laaggeschoold is, hoeft zijn kansen op de arbeidsmarkt niet noodzakelijk te hypothekeren;

Deze elementen op zich zijn dan ook niet van aard om aan verzoekster het recht op verblijf te weigeren;

Immers de moeite die de partner van verzoekster deed om zich daadwerkelijk in te schrijven en te engageren op de Belgische arbeidsmarkt kan op geen enkele ernstige wijze betwist worden, hieraan is bijgevolg ook de verblijfssituatie van de dochter van verzoekster onmiddellijk verbonden;

Verzoekster is evenzeer van mening dat het verstandig was geweest indien de beslissende overheid haar voorafgaand aan de beslissing zou gehoord hebben;

Te dezer gelegenheid zou verzoekster in staat geweest zijn, toe te lichten welke uitgebreide stappen zij en haar partner nog ondernamen;

b.

Het dient opgemerkt dat de partner van verzoekster intussen trouwens het nodige deed om zich wel degelijk op de Belgische arbeidsmarkt te integreren;

Dit gegeven maakt dat de partner van verzoekster op heden wel voldoet aan de verplichtingen zoals opgelegd door de wet van 15.12.1980;

Er is op heden geen reden meer voorhanden om de inschrijving van haar partner te weigeren;

Er zijn reële kansen voor hem om zich op de arbeidsmarkt in te zetten en te integreren met een meerwaarde voor de algemene Belgische economie;

Hierdoor kan men ook de dochter van partijen niet langer een langere verblijfstitel weigeren, waardoor verzoekster in staat zou zijn om haar dochter te vervoegen als familielid van een Unieburger;

Intussen werd de partner van verzoekster wel degelijk geëngageerd op de Belgische arbeidsmarkt.

In bijlage voert verzoekster een stuk aan waaruit blijkt dat hij intussen tewerk gesteld is te Sint-Katelijne-Waver en dat hij aldaar op de terreinen van de groeneten –en fruitveiling tewerk gesteld is bij UNIVEG BELGIUM NV.

Deze overeenkomst liet hem toe verscheidene dagen aldaar tewerk gesteld te zijn onder de vorm van kortlopende contracten.

Verzoekster bewijst hierdoor zijn tewerkstelling."

3.2. Wat betreft artikel 8 van het EVRM en het gezinsleven dat verzoekster aanhaalt, dient erop te worden gewezen dat dit gezinsleven niet in het gedrang komt ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing: ook verzoeksters partner en kind werden door de gemachtigde in het bezit gesteld van een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het

grondgebied te verlaten, zoals blijkt uit het beroep gekend onder het nummer 163 175. Een schending van deze bepaling is dan ook niet aangetoond.

3.3. Voorts betwist verzoekster niet dat haar minderjarige dochter, in functie van wie zij de aanvraag indiende, het verblijf van meer dan drie maanden werd geweigerd. Daargelaten de vraag of zij de hoedanigheid heeft om de beslissing die werd genomen in hoofde van haar dochter en diens vader (verzoeksters partner) kan worden vastgesteld dat haar argumentatie identiek is aan deze, opgenomen in het verzoekschrift van haar partner en haar dochter, en kan derhalve worden verwezen naar hetgeen dienaangaande werd gesteld in het arrest nr 150 311 in de zaak 163 175 van 31 juli 2015 dat op deze laatstgenoemden betrekking heeft:

“3.3. Verzoeker voert verder de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij betoogt dat er werd besloten op grond van onvolledige gegevens die intussen achterhaald zijn en dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om op basis van artikel 40, §4, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) te worden ingeschreven als werkzoekende of werknemer.

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.5. Artikel 40, §4, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld; [...].”

3.6. Verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing wordt aangenomen dat hij bewijst dat hij als werkzoekende is ingeschreven, dat hij een trajectovereenkomst onderschreef en dat hij veelvuldig heeft gesolliciteerd, met als doel zijn opname in de Belgische arbeidsmarkt, dat hij reeds een beperkte periode heeft gewerkt en dat het beperkte succes van zijn zoektocht niet te wijten is aan zijn stilzitten, dat het feit dat hij laaggeschoold is zijn kansen op de arbeidsmarkt niet noodzakelijk hoeft te hypothekeren, dat het verstandig zou zijn geweest dat verzoeker voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing nog zou zijn gehoord zodat hij kon hebben toegelicht welke uitgebreide stappen hij verder nog ondernam.

3.7. De Raad stelt vast dat in de motieven van de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoeker een aantal inspanningen heeft geleverd, maar dat de slotsom blijft dat de resultaten van die inspanningen beperkt zijn, dat zijn laatste tewerkstelling in België dateert van 29 oktober 2013 (dus ongeveer een jaar voor het nemen van de bestreden beslissing), dat nergens blijkt dat verzoeker sinds de indiening van zijn aanvraag de kans heeft gekregen om ook maar één dag te werken, al was het maar op proef of interim, dat hij laaggeschoold is en geen bewijzen voorlegt dat hij in de functies die hij beoogt snel aan het werk zal geraken of zich zal bijscholen om zijn kansen te verhogen. De verwerende partij concludeert dat verzoeker heeft aangetoond werk te zoeken, maar niet afdoende heeft bewezen een reële kans op tewerkstelling te maken. Verzoeker geeft weliswaar te kennen het daar niet mee eens te zijn, maar het komt hem toe om aan te tonen dat de verwerende partij op kennelijk onredelijk wijze of met miskennis van de stukken van het dossier tot deze conclusie is gekomen. Door de verwerende partij louter tegen te spreken, slaagt hij daar niet in.

3.8. Waar verzoeker stelt dat hij voorafgaand aan de beslissing had moeten zijn gehoord zodat hij kon toelichten welke uitgebreide stappen hij nog ondernam, moet er in eerste instantie op worden gewezen dat hij in de gelegenheid werd gesteld om in het kader van zijn aanvraag alle dienstige stukken naar voor te brengen. Bovendien toont hij niet aan welke belang hij bij deze grief heeft, nu hij niet aantoonde welke gegevens hij dan zou hebben bijgebracht die de verwerende partij mogelijks ertoe zou hebben gebracht dat zij een andere beslissing zou hebben genomen.

3.9. Waar verzoeker ten slotte nog betoogt dat de gegevens op grond van dewelke werd beslist achterhaald zijn, en stukken voorlegt waaruit blijkt dat hij werd tewerkgesteld van 17 t.e.m. 21 november

2014, moet erop worden gewezen dat deze stukken betrekking hebben op een tewerkstelling die dateert van na de bestreden beslissing, zodat niet valt in te zien hoe de verwerende partij ze had kunnen betrekken bij de totstandkoming ervan. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden weerhouden. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

3.10. Het enig middel kan niet worden aangenomen.”

3.3. Het enig middel van verzoekster kan derhalve niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig juli tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS